

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.292/2025/5/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselői:

Dr. Lohn Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd)

Dr. Hepp Csilla ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperesek:

I.r. alperes, alperes címe I. rendű

II.r. alperes, alperes címe II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Varga Roland Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Varga Roland ügyvéd) I.-II. rendű

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 19.P.20.776/2025/9.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és mellőzi a felperest elsőfokú perköltség viselésére kötelező rendelkezését.

Az elsőfokú bíróság ítélet a per főtárgya vonatkozásában helybenhagyja és azt állapítja meg, hogy a peres felek az első- és másodfokú költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, valamint a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg személyenként az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 39.750 forint, azaz harminckilencezer-hétszázötven forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a alperes.hu internetes oldalon 2025. január 17-én „Cikk” címmel cikk jelent meg. A cikk szerint több dolgot is beismert az Hatóság tisztségviselője felperes azonban személyes támadásnak gondolta az őt ért vádakát, amiket alaptalannak gondol, és ezért panasszal élt a meggyanúsítása ellen. felperest hivatali visszaéléssel és hűtlen kezeléssel gyanúsította meg a Központi Nyomozó Főügyészség.

A napilap információi szerint felperes nagyértékű autóbérlés mellett a feleségének is kölcsönzött egy terepjárót, amivel mintegy 14 millió forintos kárt okozott.

Azt beismerte, hogy családtagja használta a hivatali autóját, sőt még azt is elmondta, hogy felesége ütközött is vele. Azt azonban tagadta, hogy kölcsönkocsit béreltek volna neki. Felmerült még emellett az is, hogy a saját házának kerítését is megcsináltatta, valamint egyéb felújításokat is elvégeztetett az Hatóság pénzén, azon az ingatlanon, amelyben lakik. felperes ezeket is részben beismerte.

[2] A cikk megjelenését megelőző napon 2025. január 16. napján jelent meg nyomozó ügyészségi közlemény. A közlemény tartalma szerint: „A Központi Nyomozó Főügyészségen bejelentés alapján folyamatban lévő nyomozásban jelentős értékre elkövetett hűtlen kezelés és hivatali visszaélés miatt gyanúsítottként hallgatták ki az Hatóság tisztségviselőjét. A vonatkozó jogszabály alapján az Hatóság központi költségvetési szerv, amelynek tisztségviselőjét a miniszterrel azonos juttatások illetik meg. Ennek megfelelően – egyebek mellett – egy hivatali gépkocsi személyes használatára jogosult. Az Hatóság az tisztségviselő gépjárműhasználatára egy felsőkategóriás gépkocsit bérelt. A megalapozott gyanú szerint a hatóság tisztségviselője emellett egy másik gépjárművet is béreltetett az Hatóság vagyonának terhére. A szintén felsőkategóriás autót többnyire az tisztségviselő – hatósággal munkaviszonyban nem álló, így gépjármű használatra sem jogosult – felesége magáncélokra használta. A megkötött szerződés szerint ezen másik bérelt személygépkocsi havi bérleti díja kezdetben 475.285 forint + ÁFA volt, amely összeg később emelkedett. Az Hatóság tisztségviselője a vagyonkezelési szabályt megszegve közel 14 millió forint vagyoni hátrányt okozott az Hatóságnak.”

[3] A felperes helyreigazítás iránti kérelemmel fordult az alperesekhez, melyben kérte, az alábbi közlemény közzétételét Helyreigazítás cím alatt:

„Valótlanul híreszteltük, hogy felperes, az Hatóság tisztségviselője nagy értékű autóbérlés mellett a feleségének is kölcsönzött egy terepjárót, amivel mintegy 14 millió forintos kárt okozott, illetve, hogy egyéb felújításokat is elvégeztetett az Hatóság pénzén azon az ingatlanon, amelyben lakik.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a felperes, az Hatóság tisztségviselője nem kölcsönzött a feleségének terepjárót, így nem okozott kárt az Hatóságnak, illetve, hogy felperes, az Hatóság tisztségviselője nem végeztetett felújításokat az Hatóság pénzén azon az ingatlanon, amelyben lakik.”

[4] Az alperesek a kérelemnek nem tettek eleget.

[5] A felperes a keresetében a korábban közölt helyreigazítási kérelemmel azonos tartalmú helyreigazítási kérelmet terjesztett elő.

[6] Előadta, hogy a kifogásolt közlések objektíve valótlanok. Az általa – jogszabály által biztosított személyes gépjárműhasználati joga keretében – igénybevett egy gépjárművön kívül semmilyen egyéb gépjárművet nem bérelt vagy béreltetett. Ennél fogva a felesége részére sem kölcsönzött terepjárót.

[7] Az alperesek valótlan tényt híresztelnek azzal a közléssel, hogy az Hatóság pénzén egyéb felújításokat is elvégeztetett azon az ingatlanon, amelyben lakik. Otthon végzett felújításokhoz, javításokhoz vagy más munkálatokhoz sohasem használta fel a Hatóság rendelkezésére álló forrásokat. Otthonában a Hatóság biztonsági szolgálata a vonatkozó személyvédelmi előírásoknak megfelelően a meglévő biztonsági kamerák mellett további, a biztonsági szabályoknak megfelelő kamerákat szerelt ideiglenesen, arra az időre amíg tisztségviselői tisztségét betölti. Ezt meghaladóan otthonában semmilyen felújítás nem történt a Hatóság forrásaiból.

[8] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

[9] Az első sérelmezett közléssel kapcsolatban arra hivatkoztak, hogy a sérelmezett közlés a PK 14. számú állásfoglalásra tekintettel sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet. Csatolták a 2025. január 16. napján megjelent ügyészégi közleményt.

[10] A második sérelmezett közlés vonatkozásában kiemelték, hogy a felperes maga sem vitatja, hogy az Hatóság pénzén került sor a kerítésének részbeni megerősítésére, felújítására, valamint az ingatlan kamerákkal történő ellátására. Ezáltal valós tényt közöltek még abban az esetben is, ha ezt a hatóság biztonságvédelmi okokból végeztette el.

Az „egyéb felújítások” közlemény vonatkozásában előadták, hogy az egyes vagy többes szám vitatása ebben a perben túlmutat az ügy komolyságán. Hivatkoztak arra, hogy a PK 12. számú

állásfoglalás alapján ez lényegtelen tévedés. Már csak azért is, mert amúgy több mindenről van szó, kameráról, kerítésről meg autóról. Mindezek okán valós tény híresztelése miatt a felperes keresete teljes egészében alaptalan.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I., II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 35.000 Ft + AFA perköltséget, továbbá, hogy fizessen meg a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán felmerült 31.500 Ft illetéket az állam javára, az állami Adó- és Vámhatóság által közzétett illetékbevételei számlára: 10032000-01070044-09060018, az esedékesség napjáig.

[12] Határozatának indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §-ára, 10. §-ára, valamint 12. §-ára, továbbá a Kúria PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásaira.

[13] Kiemelte a 2025. január 16. napján megjelent ügyészégi közlemény tartalmát. Rögzítette, hogy a felperest a sérelmezett közlésben foglalt cselekmény miatt gyanúsították meg hűtlen kezeléssel, azzal, hogy a saját használatú gépjármű mellett egy másik gépjárművet is béreltetett az Hatósággal, amelyet a felesége használt és ezáltal 14 millió forintos kárt okozott.

[14] Az alperesek a folyamatban lévő büntetőeljárásról számoltak be. Az alperesi közlemény nem ellentétes a Központi Nyomozó Főügyészségnek az ügyben nyilvánosságra hozott tájékoztatásával, ezért a PK 14. számú állásfoglalás alapján sajtó-helyreigazításnak nem lehet helye.

[15] A másodikként sérelmezett közlés vonatkozásában rámutatott, hogy a felperes maga sem vitatta, hogy a Hatóság pénzén került sor a kerítésének részbeni megerősítésére, felújítására, valamint az ingatlan kamerákkal történő ellátására.

[16] A perbeli cikk a kamerákat nem említi meg, hanem azt közli, hogy a kerítés „megcsináltatásán” kívül egyéb felújításokat is elvégeztetett. Ezt figyelembe véve úgy ítélte

meg, hogy az „egyéb felújítások elvégeztetése” közlés a közlemény egészének tartalmához viszonyítottan lényegtelen tévedésnek minősül, ami a felperes személyiségének megítélése szempontjából semmilyen relevanciával nem bír, ezért annak helyreigazítása szükségtelen és utalt a PK 12. számú állásfoglalásra.

[17] A perköltségről a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[18] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresete szerinti helyreigazító közlemény közzétételére kötelezését kérte az alpereseknek, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte költsége felszámítása mellett.

[19] A másodlagos kérelme vonatkozásában rámutatott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését. A második közlés vonatkozásában, ugyanis nem részletezte, hogy mely szempontok és körülmények mérlegelésével és vizsgálatával jutott a kereset elutasítására. Az elsőfokú bíróság ítéletének [83] bekezdése nem jelent érdemi indokolást, nem fejtette ki, hogy miért véli úgy, hogy a közlés lényegtelen tévedésnek minősül, csak a következtetését rögzítette.

[20] Az elsődleges kérelme körében kiemelte, hogy kereseti kérelmében az egyéb felújítások Hatóság pénzén történő elvégeztetésére vonatkozóan kérte a helyreigazítást a kerítésre vonatkozó rész érintése nélkül.

[21] Az elsőfokú bíróságnak az alperes valóságbizonyítási kötelezettségének terhe mellett kellett volna vizsgálnia, hogy az alperesi cikkben írt „egyéb felújítások” a kerítésen kívül milyen konkrét más felújításokat, azaz milyen több felújítást takarnak. Az alperes a kerítés megerősítésén kívül még a kamera cserére hivatkozott, további, a cikkbéli állításokat alátámasztó felújításra nem hivatkozott. A kamera csere nem tekinthető felújításnak, annak fogalmi körén kívül esik, egy időszakos beavatkozás volt és idővel a régi állapotot vissza fogják állítani. Tehát felújítás nem volt, legfeljebb időszakos fejlesztésként értelmezhető ezen kamera csere. A kamera csere ráadásul nem magáncélt szolgált, hanem biztonsági előírásoknak való kötelező megfelelés céljából történt.

[22] Kiemelte, hogy amennyiben esetlegesen a kamera csere is felújításnak minősülne, úgy abban az esetben is kizárólag egy „felújítás” merülhetett fel, az alperesek által írt több felújítással szemben. A sérelmezett közlésnek a valódi jelentése az, hogy a kerítésen kívül több felújítás zajlott. Az átlagolvasó arra következtetett, hogy nemcsak a gyanúsításban közölt cselekményeket követhette el, hanem azon túlmenően egyéb, az ingatlana felújítását érintő beruházásokat is elvégeztetett a Hatóság pénzén. Az alperes ezen állításának valóságát azonban nem bizonyította.

[23] Érvelése szerint a többes szám használata nem tekinthető lényegtelen tévedésnek. Nem tekinthető a megítélése szempontjából közömbösnek a közpénz felhasználások számára, rendbeliségére vonatkozó tévedés. A sérelmezett közlemény azt a jelentést hordozza az olvasó felé, hogy ő a kerítése megerősítésén kívül jogtalanul többször is felújításokat végeztetett el az otthonán közpénz felhasználásával. A közforrások és az adófizetői pénzek felhasználására vonatkozó állítások rendkívül súlyosak, a megítélése szempontjából jelentős témakört érintenek, így az arról szóló tudósítás nagyfokú precizitást igényel. Az alperesi cikk megfogalmazásából az következik, mintha a felújítások magáncélt szolgáltak volna.

[24] Kiemelte ismételten, hogy mindkét beavatkozás a jogszabályi előírásoknak való megfelelés miatt kötelezően történt, az otthonának az előírt védelmi szintjét biztosítják. Ezek a beavatkozások akarától, szándékától teljesen függetlenül, a biztonsági előírásnak megfelelően történtek. Nincs arról szó, hogy ő végeztette volna el azokat, tehát nem lehet lényegtelen az alperes pontatlansága, tévedése.

[25] Az első közlés vonatkozásában kiemelte, hogy az alperesi írás sem a PK 14. számú állásfoglalásnak, sem a kialakult bírói gyakorlatnak nem felel meg. Az akkor lett volna valósághű, ha félreérthetetlenül megjelöli, hogy a tájékoztatás a nyomozó hatóságtól származó adatokon alapszik. Az alperes a tájékoztatását azonban nem az ügyészség által közzétett közleményre alapozta, hanem az általa közöltekről egy másik sajtótermék információira hivatkozással ír. Ennélfogva az nem lehet bűnügy állásáról való tudósítás. Azt sem rögzítette az alperes írása, hogy az általa közöltek még csak gyanú tárgyát képezik. A megfogalmazásából következően egyértelműen kiolvasható, hogy a közlés előzetes ítéletmondás, egy lejárato kampány része.

[26] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és felperes perköltségben való marasztalását kérték.

[27] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság teljeskörű és mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le. A levont jogi következtetése helytálló. Az elsőfokú eljárásban csatolt bizonyíték és előadottak alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a sérelmezett közlések vonatkozásában egyrészt a PK 14. számú állásfoglalás alapján alaptalan a kereset, másrészt pedig valós tény híresztelésének és lényegtelen tévedésnek minősülnek, amelyekkel szemben szintén nincs helye helyreigazításnak.

[28] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[29] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott.

[30] A másodfokú bíróság logikai okokból elsődlegesen a felperes másodlagos fellebbezési kérelmét vizsgálta. Az elsőfokú bíróság az ítéletében az ügynevezett második közlés vonatkozásában kellő mértékben eleget tett a Pp. 346. § (5) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének. A felperes által kifogásolt [83]. pontban számot adott arról, hogy mely okból tartja megalapozatlannak a felperes kereseti kérelmét.

[31] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-ában szabályozott mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt sem észlelt, ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[32] A felperes elsődleges fellebbezési kérelme vonatkozásában a másodfokú bíróság az ügynevezett második közlés vonatkozásában észlelte, hogy a felperes által a kereseti és fellebbezési kérelmében is megjelölt médiatartalomnál megjelent egy helyreigazító közlemény, amely szó szerint megegyezik felperes által jelen perben igényelt helyreigazítással, azzal, hogy a felperes által feltüntetni kért valóság nem került megjelenítésre.

[33] A másodfokú bíróság így azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes szerkesztésével működő online sajtótermékben a felperes által kért módon, valamint szöveggel került megjelenítésre a helyreigazító közlemény. Ezzel a teljesítés megtörtént, a felperes sérelme orvoslást nyert. Ezért a felperes megalapozottan nem kérheti a helyreigazító közlemény

ismételt megjelenítését, így a keresetet elutasító rendelkezés megváltoztatása nem volt indokolt.

[34] A másodfokú bíróság ebből kifolyólag kizárólag azt vizsgálta a második közlés vonatkozásában, hogy indokolt-e a valóság feltüntetése is. E körben a PK 15. számú állásfoglalásra figyelemmel annak megjelentetése nem szükséges, figyelemmel arra, hogy a valótlanság feltüntetésével az átlagolvasó számára már egyértelműen kiderül, hogy melyek a való tények, az azokra történő ismételt figyelemfelhívás szükségtelen, értelemzavaró duplikáláshoz vezetne.

[35] Az ügynevezett első sérelmezett közlés vonatkozásában az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a PK 14. számú állásfoglalásra. A közlés értelmezése során azt is figyelembe kellett venni, hogy a sérelmezett írás címe a „Cikk” is már egyértelműen tájékoztatja az olvasókat, hogy a felperes vonatkozásában gyanúsításról, tehát folyamatban lévő büntetőeljárásról van szó. Az írás címe a vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlat szerint a cikk értelmezése során kiemelt jelentőséggel bír, célja a lényegi tartalom összefoglalása; a cím „[a]z olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés.” {8/2018. (VII. 5.) AB határozat Indokolás [31]}.

[36] A folyamatban lévő büntetőeljárás ténye a perbeli írás első bekezdéséből is kiderül, amely szerint „felperest hivatali visszaéléssel és hűtlen kezeléssel gyanúsította meg a Központi Nyomozó Főügyészség.” Tehát már az írás legelején egyértelmű tájékoztatást kap az olvasó, hogy mely bűnüldöző szerv eljárása során került sor a gyanúsításra. Az átlagolvasó számára tehát kétségtelenül megállapítható, hogy a perbeli írás egy büntetőeljárásban történekről számol be, melyből az is következik, hogy a felperesi fellebbezési érveléssel szemben az esetleges bűnösségére vonatkozóan semmilyen ténymegállapítást nem tartalmaz, azt nem közvetíti tényként a közönség számára. Az elsőfokú bíróság azt pedig helytállóan értékelte, hogy az alperesek által csatolt közleményben szereplő gyanúsításról adott számot az alperesi írás. Azon tény, hogy az alperesi írás egy másik sajtótermékre is hivatkozik, a sérelmezett közlés vonatkozásában az átlagolvasó számára az írásból is kitűnő azon információ, miszerint egy folyamatban lévő büntetőeljárásról van szó, nem változtat.

[37] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[38] A másodfokú bíróság, habár az elsőfokú bíróság döntését – az alperes utólagos teljesítésére figyelemmel – helybenhagyta, azonban a perköltség vonatkozásában azt megváltoztatta. Az I. rendű alperes ugyanis az előzetes eljárásban foglalt felperesi

kérelemnek nem tett eleget, arra csak az elsőfokú ítélet meghozatala után került sor, így a másodfokú bíróság úgy tekintette, hogy az ügynevezett második közlés vonatkozásában az I. rendű alperes pervesztesnek minősül, míg az első közlés vonatkozásában a fentiek szerint pernyertesnek, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a peres felek a költségeket maguk viselik.

[39] A másodfokú eljárásban a fentiek folytán a peres felek szintén maguk viselik a költségeiket.

[40] A fenti pernyertességi arány szerint osztotta meg a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket a felperes és a II. rendű alperes között, melynek együttes összege az Itv. 39. § (3) bekezdés b) és c) pontja, valamint az Itv. 42. § (1) bekezdés ab) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján együttesen 79.500 forint.

[41] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest és a II. rendű alperest, hogy az együttes kereseti- és fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2025. szeptember 4.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Az aláírásában akadályozott

előadó bíró dr. Ócsai Beatrix Márta bíró helyett

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke